

Fager stod elden i brand
på stenar försjunkna de fanns
Tidlös var natten så skum
slöjor vid vattnet skyler dess glans

Hänförd var blickar mot eld
i mörkret en skepnad av liv
Sinnen de flyktar så svårt
bitter var kampen för den som sov

Förgänlig var länkar av blod
rådande tystnad av sorg
Tärande längtan om tro
svidande ögon når ej mer fram

Handen mot marken så tung
spillror av tiden bidar djupt
Förgäten var åldern de levt
enig var följet vid eldens sken